

Дело C-302/20

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

9 юли 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour d'appel de Paris (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

9 юли 2020 г.

Жалбоподател:

А

В присъствието на:

Autorité des marchés financiers

I. Предмет на главното производство

- 1 Предмет на делото в главното производство е жалба от г-н А, финансов журналист, срещу решение на комисията по санкциите на Autorité des marchés financiers (Надзорен орган за финансовите пазари) (наричана по-нататък „комисията по санкциите“), с която му е наложена имуществена санкция в размер на 40 000 EUR, поради това че в електронния вестник, за който работи, е разкрил информация за предстоящото публикуване в пресата на статии, които отразяват пазарни слухове относно емитенти на финансови инструменти. Комисията по санкциите приема, че разкриването на тази информация представлява незаконно разкриване на вътрешна информация. Г-н А иска отмяната на това решение. Той по същество твърди, че подобна квалификация е несъвместима с естеството на професията финансов журналист. Autorité des marchés financiers (Надзорен орган за финансовите пазари, наричан по-нататък „АМФ“) поддържа по същество, че разкриването на тази информация не е извършено за целите на журналистическата дейност.

II. Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

- 2 Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж, Франция) счита, че за да може да се произнесе по делото в главното производство, трябва да сезира на основание член 267 ДФЕС Съда на Европейския съюз с въпроси относно тълкуването на: (i) понятието „вътрешна информация“ по смисъла на член 1, точка 1, първа алинея от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) във връзка с член 1, параграф 1 от Директива 2003/124/ЕО на Комисията от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно определението и публичното оповестяване на вътрешна информация и относно определението за манипулиране на пазара, и (ii) условията за прилагане на членове 10 и 21 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията.

III. Преюдициални въпроси

„1) На първо място,

а) Трябва ли член 1, точка 1, първа алинея от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) във връзка с член 1, параграф 1 от Директива 2003/124/ЕО на Комисията от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно определението и публичното оповестяване на вътрешна информация и относно определението за манипулиране на пазара да се тълкува в смисъл, че информация за предстоящото публикуване в пресата на статия, която отразява пазарни слухове относно емитент на финансови инструменти, може да удовлетвори изискването за точност, наложено от тези членове, за да се квалифицира като вътрешна информация?

б) От значение ли е за преценката на точността на разглежданата информация обстоятелството, че статията в пресата, за чието предстоящо публикуване се отнася въпросната информация, посочва — под формата на пазарни слухове — цената на публично търгово предложение?

в) Имат ли значение за преценката на точността на разглежданата информация известността на журналиста, написал статията, репутацията на медийното издание, в което е публикувана статията, и обстоятелството, че тази публикация действително е повлияла

чувствително („ex post“) на курса на ценните книжа, за които се отнася?

2) На второ място, в случай на отговор [в смисъл, че] информация като тази в разглеждания случай може да удовлетвори необходимото изискване за точност:

а) Трябва ли член 21 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията да се тълкува в смисъл, че разкриването от страна на журналист на един от обичайните му източници на информация за предстоящото публикуване на написана от него статия, която отразява пазарни слухове, се извършва *„за целите на журналистическата дейност“*?

б) Зависи ли отговорът на този въпрос по-специално от това дали журналистът е бил информиран от съответния източник за пазарните слухове или от това дали разкриването на информацията за предстоящото публикуване на статията е било необходимо, за да се получат от съответния източник разяснения относно достоверността на слуховете?

3) На трето място, трябва ли членове 10 и 21 от Регламент (ЕС) № 596/2014 да се тълкуват в смисъл, че дори когато журналист е разкрил вътрешна информация *„за целите на журналистическата дейност“* по смисъла на член 21, за определяне на законния или незаконния характер на разкриването е необходимо да се прецени дали същото е извършено *„при обичайното упражняване на [...] [журналистическата] професия“* по смисъла на член 10?

4) На четвърто място, трябва ли член 10 от Регламент (ЕС) № 596/2014 да се тълкува в смисъл, че за да се счита за извършено при обичайното упражняване на журналистическата професия разкриването на вътрешна информация трябва да е строго необходимо за упражняването на тази професия и да е съобразено с принципа на пропорционалност?“.

IV. Правна уредба

1. Разпоредби на правото на Европейския съюз

Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба)

Член 1

„За нуждите на настоящата директива:

1) „Вътрешна информация“ означава точна информация, която не е била направена публично достояние, която се отнася пряко или косвено до един или повече емитенти на финансови инструменти или до един или повече финансови инструменти и която, ако бъде направена публично достояние, би могла да повлияе чувствително на курса на съответните финансови инструменти или на курса на деривативните финансови инструменти, които са свързани с тях.

[...]“.

Директива 2003/124/ЕО на Комисията от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно определението и публичното оповестяване на вътрешна информация и относно определението за манипулиране на пазара

Съображение 1

„Разумните инвеститори основават инвестиционните си решения върху информацията, с която вече разполагат, т.е. на предварително налична информация. Следователно, въпросът дали би било вероятно при вземането на инвестиционно решение разумният инвеститор да взема под внимание определена информация, трябва да бъде оценяван въз основа на предварително налична информация. Подобна оценка трябва да отчете очакваното въздействие на информацията в светлината на цялостната дейност на съответния емитент, на достоверността на източника на информация и на всякакви други пазарни променливи, които могат да засегнат при дадените обстоятелства свързания финансов инструмент или свързания с него деривативен финансов инструмент“.

Член 1

„Вътрешна информация

1. За целите на прилагането на точка 1 на член 1 от Директива 2003/6/ЕО се счита, че информацията е точна, ако тя посочва набор от обстоятелства, които съществуват или разумно може да се очаква, че ще настъпят[,] или посочва събитие, което е настъпило или може да се очаква, че ще настъпи[,] и ако такава информация е допълкова специфична, че способства изготвянето на заключение относно възможното въздействие на този набор от обстоятелства или на това събитие върху цените на финансовите инструменти или на свързаните деривативни финансови инструменти.

2. За целите на прилагането на точка 1 на член 1 от Директива 2003/6/ЕО „информация, която, ако стане публична, вероятно би оказала значимо въздействие върху цените на финансовите инструменти или на свързаните деривативни финансови инструменти“, означава информацията, която даден разумен инвеститор би използвал като част от основата на своите инвестиционни решения“.

Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (наричан по-нататък „РПЗ“)

Съображение 77

„Настоящият регламент спазва основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“). Съответно настоящият регламент следва да бъде тълкуван и прилаган в съответствие с тези права и принципи. По-специално когато настоящият регламент се позовава на правилата за свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, както и на правилата или кодексите, уреждащи журналистическата професия, тези свободи следва да се вземат предвид, както са гарантирани в Съюза и в държавите членки и признати съгласно член 11 от Хартата и други приложими разпоредби“.

Член 8, параграф 4

„4. Настоящият член се прилага по отношение на всяко лице, което разполага с вътрешна информация в резултат на това, че:

- а) е член на административния, управителния или надзорния орган на емитента [...];
- б) има дялово участие в капитала на емитента [...];

- в) има достъп до информация чрез упражняването на дейност, професия или служебни задължения; или
- г) участва в извършването на престъпна дейност.

Настоящият член се прилага и за всяко лице, което притежава вътрешна информация при обстоятелства, различни от посочените в първа алинея, когато лицето знае или следва да знае, че това е вътрешна информация“ (подчертаването е на запитващата юрисдикция).

Член 10

„Незаконно разкриване на вътрешна информация

1. *За целите на настоящия регламент незаконното разкриване на вътрешна информация възниква, когато дадено лице разполага с такава информация и я разкрива на кое да е друго лице, освен когато разкриването е извършено при обичайното упражняване на дейност, професия или служебни задължения.*

Настоящият параграф се прилага по отношение на всяко физическо или юридическо лице, намиращо се в ситуацията или обстоятелствата, посочени в член 8, параграф 4.

[...]“ (подчертаването е на запитващата юрисдикция).

Член 21

„Разкриване или разпространяване на информация в медиите

За целите на прилагането на член 10, член 12, параграф 1, буква в) и член 20, когато информацията се разкрива или разпространява и когато препоръките се изготвят или разпространяват за целите на журналистическата дейност или друга форма на публикуване в медиите, такова разкриване или разпространяване на информация се оценява, като се вземат предвид правилата за свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, и правилата или кодексите за журналистическата професия, освен ако:

- а) *засегнатите лица или лицата, тясно свързани с тях, извличат пряко или косвено предимства или печалба от разкриването или разпространяването на въпросната информация; или*
- б) *разкриването или разпространяването е извършено с намерението да се въведе в заблуждение пазарът по отношение на предлагането, търсенето или цената на финансови инструменти“* (подчертаването е на запитващата юрисдикция).

2. *Разпоредби на националното право*

Общ правилник на AMF (наричан по-нататък „RGAMF“)

- 3 Член 621-1 от RGAMF в редакцията му, в сила към момента на настъпване на фактите, предвижда:

„Вътрешната информация е точна информация, която не е била направена публично достояние, която се отнася пряко или косвено до един или повече емитенти на финансови инструменти или до един или повече финансови инструменти и която, ако бъде направена публично достояние, би могла да повлияе чувствително на курса на съответните финансови инструменти или на курса на деривативните финансови инструменти, които са свързани с тях.

Информацията се счита за точна, ако посочва набор от обстоятелства или събитие, настъпили или възможни да настъпят, и ако от тях може да се направи извод за възможното въздействие на тези обстоятелства или това събитие върху цената на съответните финансови инструменти или на свързаните с тях деривативни финансови инструменти.

Информация, която, ако бъде направена публично достояние, би могла да повлияе чувствително върху цената на съответните финансови инструменти или на свързаните с тях деривативни финансови инструменти, е информация, която разумен инвеститор би използвал като едно от основанията за вземане на своите инвестиционни решения“.

- 4 С тези разпоредби се транспонира член 1, точка 1, първа алинея от Директива 2003/6, уточнен в член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 2003/124/ЕО, които са възпроизведени в член 7, параграф 1, буква а) и параграфи 2 и 4 от РПЗ.
- 5 Член 622-1 от RGAMF в редакцията му, в сила към момента на настъпване на фактите, предвижда:

„Всяко лице, посочено в член 622-2, трябва да се въздържа да използва вътрешната информация, с която разполага [...]. Всяко лице следва също така да се въздържа да [...] разкрива тази информация на други лица, извън рамките на обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните задължения, или за цели, различни от тези, за които информацията е била разкрита [...].“

- 6 С този член се транспонират разпоредбите на член 2, параграф 1, първа алинея от Директива 2003/6, които понастоящем са включени по същество в член 10, параграф 1 от РПЗ.

- 7 Член 622-2 от RGAMF в редакцията му, в сила към момента на настъпване на фактите, предвижда:

„Задълженията за въздържане от определени действия, предвидени в член 622-1, се прилагат спрямо всяко лице, което разполага с вътрешна информация:

1° поради качеството си на член на административния, управителния, ръководния или надзорния орган на емитента;

2° има дялово участие в капитала на емитента;

3° поради достъпа си до информация с оглед на изпълнението на дейност, професия или служебни задължения, както и с оглед на участието си в организирането и извършването на финансова сделка;

4° поради извършването на дейност, която може да се квалифицира като престъпна дейност или извършване на нарушения.

Задълженията за въздържане от определени действия се прилагат и спрямо всяко лице, което разполага с вътрешна информация, знае или е трябвало да знае, че това е вътрешна информация“.

- 8 С този член се транспонират разпоредбите на член 2, параграф 1 и член 4 от Директива 2003/6, които понастоящем са включени в член 8, параграф 4 от РПЗ.

V. Представяне на фактическата обстановка и на главното производство

- 9 Г-н А, понастоящем пенсионер, в продължение на много години работи като журналист в няколко британски ежедневника, най-напред във Financial Times (в продължение на деветнадесет години), впоследствие в Times (в продължение на две години) и накрая в Daily Mail (в продължение на двадесет и седем години). В рамките на дейността си в Daily Mail, за който редовно под заглавието „Пазарен репортаж“ пише статии, които отразяват пазарни слухове, той е автор на две статии за ценни книжа, допуснати за търгуване в сегмент А на Euronext. Двете статии са публикувани на уеб сайта на Daily Mail — Mail Online.
- 10 Първата статия, публикувана на уеб сайта Mail Online вечерта на 8 юни 2011 г., е озаглавена „Пазарен репортаж: акциите на Hermès отново актуални“. В статията се посочва възможно предложение на дружеството LVMH за акциите на дружеството Hermès на цена от 350 EUR за акция, тоест с премия от 86 % в сравнение с курса на затваряне в края на деня. В деня след тази публикация цената на акциите се покачва още при отварянето на пазара, а след това и по време на пазарните сесии.

- 11 Втората статия, публикувана на уеб сайта Mail Online вечерта на 12 юни 2012 г., е озаглавена „Пазарен репортаж: слухове за нефта нажежават пазара“. В статията се посочва, че предстои предлагане на акциите на дружеството Maurel & Prom на цена от около 19 EUR за акция, тоест с премия от 80 % в сравнение с курса на затваряне. В деня след тази публикация цената на акциите се покачва още при отварянето на пазара, а след това и по време на пазарните сесии. На 14 юни 2012 г. дружеството Maurel & Prom опровергава тези слухове.
- 12 Установено е, че малко преди публикуването на двете статии на уеб сайта Mail Online са били подадени нареждания за покупка на акциите на дружествата Hermès и Maurel & Prom.
- 13 Поради установени прилики между тези сделки и нарежданията, постъпили за покупката на акциите на дружеството Arkéma малко преди публикуването в блог на уеб сайта на британския ежедневник The Financial Times на статия, в която се съобщава за пазарни слухове за дружеството Arkéma, на 15 ноември 2013 г. генералният секретар на AMF решава да разшири обхвата на започналото на 1 юни 2012 г. разследване относно придобиването на акциите и финансовата информация за дружеството Arkéma, като включи в него и придобиването на акциите и финансовата информация за дружеството Maurel & Prom, а на 21 януари 2014 г. и придобиването на акциите на дружеството Hermès.
- 14 В хода на проведените разследвания е установено, че малко преди публикуването на горепосочените статии на уеб сайта Mail Online няколко британски граждани, сред които г-н В, г-н Е, г-н F, г-н G и г-н Н, са извършили от британска територия сделки за покупка, а впоследствие, след публикуването, са закрили позициите си.
- 15 В този контекст за нуждите на разследването AMF няколкократно се обръща за съдействие към британската служба с равностойни функции — Financial Conduct Authority (британският орган за контрол върху финансовия сектор, наричан по-нататък „FCA“), като се позовава на разпоредбите в областта на международното сътрудничество, предвидени, от една страна, в член 16 от Директива 2003/6, и от друга страна, в няколко многостранни споразумения за сътрудничество, обмен на информация и регулиране на финансовите пазари („Multilateral Memorandum of Understanding“, наричани по-нататък „ММОУ“), страни по които са AMF и FCA.
- 16 По-специално FCA предава записи от телефонни разговори на г-н А, които проследяват всички негови входящи и изходящи комуникации за периода от 4 юли 2007 г. до 14 юни 2013 г. (наричани по-нататък „спорният файл“). AMF прилага спорния файл към преписката.
- 17 На 23 февруари 2016 г. Дирекция „Разследвания и проверки“ на AMF уведомява с писма г-н В, г-н С, г-н Н, г-н Е, г-н F и г-н G, както и г-н А, за

- възможните нарушения, в които могат да бъдат обвинени с оглед на констатациите на разследващите органи, и от друга страна, за възможността да представят становища в определен срок. В отговор становища изпращат всички адресати на писмата, включително и г-н А, който изпраща становище с писмо, получено на 3 май 2016 г.
- 18 Докладът от разследването е представен на 5 юли 2016 г. На 19 юли 2016 г. въз основа на този доклад специализирана комисия на колегията на АМФ решава да изпрати уведомления до всички лица, чиято отговорност е ангажирана, и по-специално г-н А, за повдигнатите им обвинения за извършени нарушения.
 - 19 Съгласно уведомлението за твърдените нарушения, изпратено на последния с писмо от 7 декември 2016 г., той е обвинен в извършването на четири нарушения, състоящи се в разкриването на г-н С и г-н В на вътрешна информация за предстоящото публикуване на уеб сайта Mail Online на двете статии, които отразяват слухове за отправяне на публични търгови предложения за акциите на дружествата Hermès и Maurel & Prom, като това е сторено в нарушение на членове 622-1 и 622-2 от RGAMF.
 - 20 Г-н С и г-н В също са уведомени за повдигнатите им обвинения в нарушения. Що се отнася до г-н С, той на свой ред е обвинен в това, че е разкрил тази информация на г-н F, чиято отговорност също е ангажирана за това, че е използвал тази информация, извършвайки сделки с финансови договори, свързани с акциите на дружествата Hermès и Maurel & Prom. Що се отнася до г-н В, той е обвинен по-специално в това, че самият той е използвал тази информация.
 - 21 На 3 юли 2017 г. г-н А представя писмено становище в отговор на уведомлението за повдигнатите му обвинения в извършване на нарушения.
 - 22 Докладчикът, определен от председателя на комисията по санкциите, представя доклада си на 21 юни 2018 г., след призоваване на обвинените лица за изслушване и изслушване на някои от тях, по-специално на 23 февруари 2018 г. е изслушан г-н А, който не представя становище в отговор на доклада.
 - 23 Обвинените в извършване на нарушения лица са призовани на заседанието на комисията по санкциите, проведено на 14 септември 2018 г.
 - 24 С решение № 11 от 24 октомври 2018 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) комисията по санкциите приема, че информация за предстоящото публикуване в пресата на статия, която отразява пазарни слухове, може да представлява вътрешна информация и че въпросната информация отговаря на условията за квалифицирането ѝ като вътрешна информация. Поради това комисията по санкциите приема, че г-н А е разкрил вътрешната информация относно акциите на дружеството Hermès на г-н С и г-н В, и вътрешната

информация относно акциите на дружеството Maurel & Prom само на г-н С, и му налага имуществена санкция в размер на 40 000 EUR.

- 25 Що се отнася до другите обвинени в извършване на нарушения лица, комисията по санкциите приема, че част от твърдените нарушения, в които са обвинени, са доказани и им налага имуществени санкции в размер от 20 000 EUR до 150 000 EUR.
- 26 Единствено г-н А обжалва това решение. Главното му искане е да се установи *in limine litis*, че в производството по разследване и в производството по налагане на санкция са допуснати нарушения, поради което обжалваното решение следва да се отмени. При условията на евентуалност той иска да се измени решението в частта, в която се изключва прилагането на член 21 от Регламент № 596/2014, или в частта, в която се приемат за доказани нарушенията, в които е обвинен, и съответно да бъде оправдан и да се постанови, че не са налице основания за налагане спрямо него на санкция. При условията на евентуалност спрямо предходното той иска да се намали размерът на наложената санкция. АМФ иска жалбата да се отхвърли.

VI. Правни въпроси, по които се е произнесла запитващата юрисдикция

A. Основания, изведени от наличието на процесуални нарушения

- 27 Г-н А сочи различни основания, свързани с наличието на процесуални нарушения, което според него води до нищожност на обжалваното решение. В този смисъл той се позовава на нарушение на защитата на журналистическите източници, на нарушения, допуснати във връзка с някои изслушвания и на нередности във връзка с уведомяването за повдигнатите обвинения за извършени нарушения.
- 28 Запитващата юрисдикция отхвърля всички тези основания.
- 29 Що се отнася до основанието, с което се твърди нарушение на защитата на журналистическите източници чрез приобщаване към преписката на спорния файл (вж. точка 16), *Cour d'appel de Paris* (Апелативен съд Париж) приема, че това прилагане към преписката действително е неправомерно. Той счита, че приобщаването на файла не отговаря на изискването за преобладаващ обществен интерес, по-специално поради това, че засягането на защитата на тайната на журналистическите източници, гарантирана с член 10 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), надхвърля необходимото предвид обхвата на посочения файл.
- 30 *Cour d'appel de Paris* (Апелативен съд Париж) обаче счита, че тази неправомерност не опорочава цялото производство по разследване и

производството за налагане на санкция, а следователно и обжалваното решение. Всъщност от хронологията на разследването е видно, че искането за предаване на данните за свързване чрез съобщителна услуга на г-н В и г-н С не се основава на използването на спорния файл, а произтича от други събрани от разследващите органи доказателства, част от които са били на разположение на тези органи още преди получаването на спорния файл, и които комисията по санкциите е можела надлежно да използва. Поради това Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) отхвърля това основание за отмяна.

- 31 Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) отхвърля също и основанията, изведени от твърдения на г-н А, от една страна, за непровеждане на негово изслушване, и от друга страна, за нарушения във връзка с изслушванията на другите обвинени лица в предварителната фаза на разследването, която предхожда производството за налагане на санкция, започнало с уведомлението за повдигнатите обвинения за извършени нарушения. Според настоящия съд въпросникът, който г-н А е получил чрез FCA, и целта, за която са били използвани дадените отговори, не нарушават принципа на лоялното сътрудничество при провеждане на разследването и не накърняват правото на защита. Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) приема също, че изслушването на другите обвинени лица не води до незначитане на принципа на лоялното сътрудничество при провеждане на разследването.
- 32 Що се отнася до основанието, изведено от твърдения за нередности във връзка с уведомяването за повдигнатите обвинения за извършени нарушения, г-н А поддържа, че уведомлението от 7 декември 2016 г. за повдигнатите обвинения трябва да се отнася до член 21 от РПЗ, който влиза в сила на 3 юли 2016 г., а не до член 622-1 от RGAMF, който е бил приложим към момента на настъпване на фактите, но е отменен през септември 2016 г. след влизането в сила на РПЗ. Г-н А твърди, че член 21 от РПЗ въвежда по-благоприятен режим за журналистите, що се отнася до разкриването на вътрешна информация, тъй като квалифицирането на нарушението е поставено в зависимост от изпълнението на допълнителни условия, което обосновава прилагането на този член с обратно действие „in mitius“. Тъй като тези аспекти, необходими за квалификацията на нарушението, в което е обвинен, не са посочени в уведомлението за повдигнатите обвинения за извършени нарушения, той твърди, че уведомяването му е незаконосъобразно и че тази нередност води до незаконосъобразност на последващото производство за налагане на санкция и съответно до нищожност на обжалваното решение.
- 33 AMF не оспорва прилагането с обратно действие „in mitius“ на член 21 от РПЗ, но припомня, че съгласно тълкуването на член 6 от ЕКПЧ, дадено от Европейския съд по правата на човека, е достатъчно обвиненото лице да бъде подробно информирано за естеството и мотивите на обвинението срещу него, с други думи, за наличието на обективните признаци на деянията, в които е обвинено, и за дадената им правна квалификация.

- 34 Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) приема, че независимо от липсата на позоваване на член 21 от РПЗ, който е приложим с обратно действие, изпратеното на г-н А уведомление за повдигнатите обвинения в извършени нарушения, е достатъчно точно за нуждите на неговата защита. Поради това Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) отхвърля и това основание за отмяна.

Б. Основания, изведени от наличието на признаците от обективната страна на нарушенията, в които е обвинен г-н А

- 35 Г-н А твърди, че не е имал правомощия за вземане на решения относно публикуването на неговите пазарни репортажи и следователно не е разполагал с информацията, в чието разкриване е обвинен. Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) приема, че е налице съвкупност от сериозни, конкретни и непротиворечиви доказателства, които безспорно установяват, че най-късно в 15,06 ч. г-н А е разполагал с информацията за предстоящото публикуване на уеб сайта *Mail Online* на пазарния репортаж от 8 юни 2011 г. за дружеството Hermès, а най-късно в 15,36 ч за предстоящото публикуване на репортажа от 12 юни 2012 г. за дружеството Maurel & Prom.
- 36 Що се отнася до разкриването на въпросната информация за предстоящото онлайн публикуване на пазарните репортажи за дружеството Hermès, от една страна, и за дружеството Maurel & Prom, от друга страна, Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) приема, че:
- налице е съвкупност от сериозни, конкретни и непротиворечиви доказателства, които безспорно установяват, че на 8 юни 2011 г. следобед г-н А е разкрил на г-н В информацията за предстоящото онлайн публикуване на неговия пазарен репортаж за дружеството Hermès;
 - събраните доказателства са недостатъчни, за да се приеме за безспорно, че на 8 юни 2011 г. г-н А е разкрил на г-н С информацията за предстоящото онлайн публикуване на неговия пазарен репортаж за дружеството Hermès;
 - налице е съвкупност от сериозни, конкретни и непротиворечиви доказателства, които безспорно установяват, че на 12 юни 2012 г. г-н А е разкрил на г-н С информацията за предстоящото онлайн публикуване на неговия пазарен репортаж за дружеството Maurel & Prom.

VII. Относно необходимостта от отправяне на преюдициално запитване до Съда

A. Относно понятието „вътрешна информация“

1. Основни доводи на страните

- 37 **Г-н А** оспорва квалифицирането като вътрешна информация на информацията за предстоящото публикуване на статия в пресата, която отразява пазарни слухове.
- 38 На първо място, той твърди, че тази квалификация е несъвместима с понятието „вторичен притежател на информация“ по смисъла на член 622-2, втора алинея от RGAMF, тъй като не е доказано, че г-н В и г-н С, които в обжалваното решение са определени като вторични притежатели на вътрешна информация, са имали каквато и да било връзка с емитента на съответните ценни книжа или с медийното издание, в което са публикувани неговите статии, и следователно са знаели или е трябвало да знаят, че въпросната информация представлява вътрешна информация.
- 39 На второ място, той счита, че тази квалификация е несъвместима с естеството на професията финансов журналист. В това отношение той припомня, че централно място в дейността на финансовия журналист заема събирането на информация във връзка с пазарни слухове, за да се определят потенциални актуални теми и да се обсъдят както с източниците, така и с множество лица от редакционния екип с оглед на евентуалното написване на статия. Той счита, че спорната квалификация означава да се приеме, че единствено поради факта, че публикува статии за пазарите, финансовият журналист произвежда системно вътрешна информация въпреки липсата на каквато и да било връзка със съответния емитент, което според него води до превръщане на финансовите медии в „производители на вътрешна информация“, а редакциите — в „кръг от лица с достъп до вътрешна информация“. Той отбелязва, че целта на тази квалификация е да се приравни дейността на финансовите журналисти с тази на специалисти, които разполагат със значителна вътрешна информация (емитенти, служби за финансови анализи, дружества за управление на активи, доставчици, провеждащи пазарни проучвания и т.н.) и които като такива се регулират от AMF и са обвързани със строги изисквания във връзка с разкриването и управлението на потока от вътрешна информация (вътрешен и външен).
- 40 На трето място, г-н А твърди, че публикацията не може да представлява вътрешна информация, ако изобщо не съдържа информация от такова естество. Той счита, че в случая съдържанието на въпросните статии не отговаря на изискването за точност на информацията, тъй като в тези статии само се отразяват пазарни слухове. В това отношение той припомня, че обикновено се приема, че слуховете не може да представляват вътрешна информация поради неточността им, що се отнася до техния произход, като

тази неточност поражда съмнения относно тяхната автентичност, дори ако публикуването на информацията може да заинтригува пазара и да има отражение върху курса на акциите на емитента.

- 41 На четвърто място и с оглед на изчерпателност, г-н А твърди, че в случая, независимо от съдържанието на въпросните статии, информацията за предстоящото им публикуване не е била нито точна поради невъзможност да се прогнозира какво ще се публикува, нито от естество да окаже въздействие върху курса на съответните акции поради липсата на доказателства за неговата особена известност като финансов журналист, по-специално в секторите, отнасящи се за съответните ценни книжа (люксови стоки и петрол), както и за популярността на *Mail Online*, тъй като това медийно издание не се ползвало със същия авторитет като *Financial Times*.
- 42 **AMF** посочва, че „[ч]лен 621-1 от [RGAMF] не предвижда ограничения относно естеството, съдържанието или произхода на информацията, която може да се квалифицира като вътрешна, и за която не изисква да е получена от емитент, а само да го засяга пряко или косвено, да е точна, да не е публична и да може да повлияе чувствително върху цената на съответните финансови инструменти“.
- 43 Освен това **AMF** счита, че в случая още от следобед на съответния ден е било възможно да се осъществи предстоящото публикуване на статиите на г-н А на уеб сайта *Mail Online* (публикацията е във вечерните часове), поради което информацията за тази публикация, чието съдържание освен това е било достатъчно точно (поради посочването на цената на възможните търгови предложения), за да се направи извод относно евентуалното въздействие на тази публикация върху курса на съответните акции, е била точна още от следобед на съответния ден — към момента на разкриването ѝ.
- 44 Накрая **AMF** отбелязва, че в случая с по-ранното публикуване в други издания на статии, в които се посочват намерения за сделки с акциите на дружествата *Hermès* и *Maurel & Prom*, не се придава публичен характер на информацията, че на уеб сайта *Mail Online* предстои да бъдат публикувани пазарни репортажи, написани от г-н А, които отразяват наличието на слухове за предлагане за тези акции и за определена цена, а потвърждава достоверността на пазарните репортажи, която вече произтича от неговата известност като финансов журналист, поради което информацията за предстоящото публикуване на съответните репортажи е можело да бъде използвана от разумен инвеститор, залагащ на шанса тези слухове да се материализират, или поне цената на съответните акции да се търгува нагоре след публикуването на тези статии.

2. *Мотиви за преюдициалното запитване във връзка с понятието „вътрешна информация“*

- 45 В конкретния случай запитващата юрисдикция следва да определи дали информацията за предстоящото публикуване в пресата на статия, която отразява пазарни слухове, може да представлява вътрешна информация по смисъла на член 621-1 от RGAMF. Тези разпоредби на RGAMF са отменени след влизането в сила на РПЗ.
- 46 Тъй като с този член се транспонира член 1, точка 1, първа алинея от Директива 2003/6, уточнен в член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 2003/124, той следва да се тълкува в съответствие с посочените разпоредби на тези директиви.
- 47 В две решения от 28 юни 2012 г., *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:397, т. 25) и от 11 март 2015 г., *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, т. 24) Съдът припомня, че съдържанието се в член 1, точка 1, първа алинея от Директива 2003/6 понятие „вътрешна информация“ включва четири основни признака, които се прилагат кумулативно:
- първо, става въпрос за точна информация,
 - второ, тази информация не е била направена публично достояние,
 - трето, тя се отнася пряко или косвено до един или повече финансови инструменти или до техните емитенти,
 - четвърто, ако бъде направена публично достояние, тя би могла да окаже значимо въздействие върху цената на съответните финансови инструменти или на свързаните с тях деривативни финансови инструменти.
- 48 В случая не се оспорва, че въпросната информация отговаря на втория признак. Всъщност предстоящото публикуване на статиите на г-н А, които отразяват слухове за дружествата *Hermès* и *Maurel & Prom*, не е било обявено преди извършването на публикацията. Освен това пазарът е узнал за съдържанието на статиите едва към момента на публикуването им, като следва да се уточни, че с по-ранното публикуване на редица статии не се придава публичен характер на информацията, че на 8 юни 2011 г. и на 12 юни 2012 г. на уеб сайта *Mail Online* предстои да бъдат публикувани две статии на г-н А, които отразяват съответно слухове за предложение на LVMH за акциите на дружеството *Hermès* на цена от 350 EUR и слухове за предложение за акциите на дружеството *Maurel & Prom* на цена от 19 EUR.
- 49 Безспорно е също така, че въпросната информация отговаря на третия признак. Всъщност тази информация се отнася до предстоящото публикуване в пресата на статия, която отразява пазарни слухове за сделка, свързана съответно с дружествата *Hermès* и *Maurel & Prom*. Следователно

тази информация се отнася пряко или косвено до един или повече емитенти на финансови инструменти.

- 50 Що се отнася до четвъртия признак, в член 1, параграф 2 от Директива 2003/124 той е определен като „*информацията, която даден разумен инвеститор би използвал като част от основата на своите инвестиционни решения*“.
- 51 Като цитира съображение 1 от посочената директива, запитващата юрисдикция припомня, че в решение от 23 декември 2009 г., *Spector Photo Group и Van Raemdonck* (C-45/08, EU:C:2009:806, т. 69) Съдът уточнява, че „[с]ъгласно целта на Директива 2003/6 тази възможност да оказва чувствително влияние на курса трябва да се преценява *a priori* с оглед на съдържанието на разглежданата информация и контекста, в който тя се вписва“ и че „[с]ледователно, за да се определи дали дадена информация е вътрешна, не е необходимо да се изследва дали нейното разгласяване действително е повлияло чувствително на курса на финансовите инструменти, за които тя се отнася“. В заключението си по делото, по което е постановено това решение (*Spector Photo Group и Van Raemdonck*, C-45/08, EU:C:2009:534, т. 96 и 97), генералният адвокат Kokott застъпва становище, че макар „*ex ante* [да се] определя дали дадена информация може да повлияе на съответния курс“, все пак „[с]тепената на промяна на курса след публичното оповестяване на [...] информация може да е показател за значението и потенциала на тази информация“.
- 52 В случая въпросната информация за предстоящото публикуване на статиите на г-н А, които отразяват слухове за предложения за акциите на дружествата *Hermès* и *Maurel & Prom* на значително по-висока цена в сравнение с курса на затваряне в предходния ден, се явява продължение на неотдавнашни публикации на статии в пресата, по-специално във *Financial Times*, в които се говори за възможно повишаване на участието на групата LVMH в капитала на дружеството *Hermès* или за възможна организация във връзка със сделка по поглъщане на дружеството *Maurel & Prom*.
- 53 В този контекст разумен инвеститор е можел да използва въпросната информация като едно от основанията за вземане на своите инвестиционни решения във връзка с акциите на дружествата *Hermès* и *Maurel & Prom*.
- 54 Важно е всъщност да се отбележи, че след публикуването на статиите на г-н А курсът на тези акции отбелязват значителни промени. Този аспект „*ex post*“ потвърждава, че въпросната информация отговаря „*ex ante*“ на четвъртия съставен признак за вътрешна информация.
- 55 Трябва да се прецени и дали тази информация може да удовлетвори първия признак, свързан с точността на информацията.

- 56 В това отношение съгласно член 1, параграф 1 от Директива 2003/124 дадена информация може да се счита за точна, когато са изпълнени следните две кумулативни условия:
- от една страна, тази информация трябва да *„посочва набор от обстоятелства, които съществуват или разумно може да се очаква, че ще настъпят[,] или посочва събитие, което е настъпило или може да се очаква, че ще настъпи“*;
 - от друга страна, тази информация трябва да е *„дотогава специфична, че способства изготвянето на заключение относно възможното въздействие на този набор от обстоятелства или на това събитие върху цените на финансовите инструменти или на свързаните деривативни финансови инструменти“*.
- 57 В случая въпросната информация се отнася, от една страна, до предстоящото публикуване (на 8 юни 2011 г.) на уеб сайта *Mail Online* на статия на г-н А, която отразява слухове за акциите на дружеството *Hermès*, и от друга страна, до предстоящото публикуване (на 12 юни 2012 г.) на същия уеб сайт на статия от същия журналист, която отразява слухове за акциите на дружеството *Maurel & Prom*.
- 58 Доколкото посочва събитие — предстоящото публикуване в пресата на статия — за което основателно може да се очаква, че ще настъпи, тази информация отговаря на първото условие по член 1, параграф 1 от Директива 2003/124, за да може да се квалифицира като точна информация.
- 59 Поставя се обаче въпросът дали тя отговаря на второто условие.
- 60 За да се отговори на този въпрос, е необходимо да се прецени дали самото съдържание на статията трябва да е достатъчно точно по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 2003/124, за да може информацията за предстоящото публикуване в пресата на статия да е достатъчно точна по смисъла на същата разпоредба.
- 61 В решение от 11 март 2015 г., *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, посочено по-горе, т. 31) Съдът уточнява смисъла и обхвата на второто условие, като приема, че член 1, параграф 1 от Директива 2003/124 предполага, че *„информацията е достатъчно да бъде конкретна и специфична, така че да позволи да се прецени дали съвкупността от обстоятелства или събитието, представляващи нейният предмет, могат да имат отражение върху курса на финансовите инструменти, за които тя се отнася“*, поради което този член *„изключва от понятието „вътрешна информация“ само неясната и обща информация, която не позволява да се направи какъвто и да е извод относно възможното нейно отражение върху курса на съответните финансови инструменти“*.

- 62 По самото си естество обаче слуховете, изглежда, спадат към категорията на „*неясната и обща информация, която не позволява да се направи какъвто и да е извод относно възможното нейно отражение върху курса на съответните финансови инструменти*“.
- 63 Впрочем в заключението си по дело *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:153) генералният адвокат Mengozzi посочва, че „*[n]о този начин дадена информация няма да бъде точна, когато дадено събитие се счита за невъзможно или малко вероятно съгласно критерий за рационалност, на който липсва разумността de qua, тъй като е останала например на нивото на обикновени [слухове], или е дотолкова неспецифична, че не позволява да се направи извод за последици по отношение на възможно въздействие върху цените на разглежданите финансови инструменти или на деривативните финансови инструменти, свързани с тях*“ (подчертаването е на *Cour d'appel de Paris* (Апелативен съд Париж)).
- 64 Ето защо възниква въпросът дали фактът, че статия в пресата — за чието предстоящо публикуване се отнася въпросната информация — която отразява пазарни слухове, по самото си естество изключва възможността тази информация да се определи като вътрешна информация, или, напротив, такова квалифициране е възможно с оглед на обстоятелствата.
- 65 В това отношение с оглед на особеностите на настоящия случай запитващата юрисдикция иска да установи дали обстоятелството, че в статията в пресата, която отразява пазарни слухове, се говори за цената на възможно публично търгово предложение, е от значение за преценката на точността на въпросната информация.
- 66 Тази юрисдикция иска да установи и дали известността на написалия статията журналист или репутацията на медийното издание, в което е публикувана, са от значение за отговора на въпроса.
- 67 Накрая, тъй като след публикуването на статиите на г-н А курсът на акциите на дружествата *Hermès* и *Maurel & Prom* отбелязва значителни промени, запитващата юрисдикция иска да установи дали когато е доказано, че статия в пресата, която отразява пазарни слухове, действително е повлияла чувствително „*ex post*“ върху курса на акциите, обект на тези слухове, тя следва да се вземе предвид при преценката дали информацията за предстоящото публикуване на статията отговаря на изискването за точност.
- 68 Тъй като Съдът не е имал повод да се произнесе по всички тези въпроси, които са определящи за решаването на спора, следва да се отправи преюдициален въпрос, формулиран в диспозитива на настоящото решение, за тълкуване на член 1, параграф 1, първа алинея от Директива 2003/6 и на член 1, параграф 1 от Директива 2003/124.

Б. Относно взаимовръзката между членове 10 и 21 от РПЗ и тълкуването им

69 Изложените по-долу съображения са само в случай че Съдът отговори на горепосочените въпроси в смисъл, че информацията като тази в разглеждания случай може да удовлетвори необходимото изискване за точност.

1. Доводи на страните

70 Г-н А оспорва становището на комисията по санкциите за изключване на прилагането на член 21 от РПЗ, съгласно което, макар разговорът относно слуховете за отправяне на търгово предложение на определена цена, проведен между г-н А, от една страна, и г-н С и г-н В, от друга страна, идентифицирани като негови източници, да е имал за цел единствено публичното разпространяване на тези слухове, и в този смисъл да е бил проведен „за целите на журналистическата дейност“ съгласно посочения член, това не се отнасяло за предназначения само за тези източници, но не и за обществеността, предаване на вътрешната информация за предстоящото публикуване на уебсайта *Mail Online* на пазарен репортаж, който отразява тези слухове.

71 В подкрепа на прилагането на член 21 от РПЗ в негова полза г-н А се позовава, първо, на практиката на Съда, която тълкува член 9 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, съгласно която е необходимо да се даде широко тълкуване на понятието „обработване на лични данни“ „единствено за целите на журналистическата дейност“ по смисъла на този член (решения от 16 декември 2008 г., *Satakunnan Markkinapörssi ja Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 56 и 61 и от 14 февруари 2019 г., *Buivids*, C-345/17, EU:C:2019:122, т. 51 и 53). Той отбелязва, че телефонните разговори, в хода на които е информирал източниците си за предстоящото публикуване на статиите, са били проведени в рамките на журналистическата му дейност.

72 На второ място г-н А изтъква, че като ограничава прилагането на член 21 от РПЗ само до хипотезата, в която въпросната информация може да бъде публикувана, АМФ не само отрича съществената роля на източниците при изпълнението на журналистическата дейност, но и по-общо, свежда функциите на журналиста до неговите публикации, несъобразявайки по този начин множество предварителни и необходими етапи за публикуването на една статия (определяне на теми, съпоставяне на информация, документация, написване и т.н.), независимо дали в крайна сметка тази статия ще бъде публикувана.

73 На трето място той твърди, че тълкуването на член 21 от РПЗ, възприето в обжалваното решение, означава да се отрече съществуването на по-благоприятния правен режим, предоставен по изключение на журналистите,

и да се прилага само общият правен режим, предвиден в член 10 от регламента. Той обяснява, че член 10 определя общ принцип на законност на разкриването на вътрешна информация, когато разкриването се извършва „при обичайното упражняване на дейност, професия или служебни задължения“, и че Съдът тълкува стриктно това условие като изискващо не само наличието на тясна връзка между разкриването на информация и упражняването на професията или служебните задължения, но и строго необходимия и пропорционален характер на първото спрямо второто (решение от 22 ноември 2005 г., Grøngaard и Bang, C-384/02, EU:C:2005:708, т. 31 и 34). От тази съдебна практика той прави извод, че в случая тълкуването на член 21 от РПЗ, възприето в обжалваното решение, доколкото предполага да се прецени дали въпросното разкриване на информация е било необходимо, за да бъде информирана обществеността от журналиста, води до прилагане на общия правен режим, вместо на специалния и дерогиращ режим, приложим към журналистите.

- 74 Освен това г-н А припомня, че безспорно нито той, нито тясно свързано с него лице, са извлекли каквото и да било предимство от твърдяното предаване на информация и че не може да бъде обвинен в намерение да въведе в заблуждение пазара по отношение на предлагането, търсенето или курса на съответните акции. Поради това той стига до извода, че спорното положение не е сред изключенията от специалния режим, приложим към журналистите, който се съдържа в член 21 от РПЗ.
- 75 Освен това той припомня, че този специален режим предполага въпросните нарушения да се преценяват с оглед на правилата и гаранциите, произтичащи от свободата на печата и от английското право, приложимо за журналистите. Той твърди, че не може да бъде ангажирана отговорността му за каквото и да било нарушение на правилата, уреждащи журналистическата професия, доколкото член 13 от Кодекса за поведение на Independent Press Standards Organization¹ (независимият регулатор на пресата в Обединеното кралство, чийто член е *Daily Mail* към момента на настъпване на фактите, наричан по-нататък „IPSO“), на който се позовава AMF, забранява на журналистите единствено да предават получена от тях финансова информация преди публикуването ѝ, но не и избора на тема за статия, която по дефиниция не представлява информация, получена от трето лице, а информация, която идва от журналиста, поради което г-н А стига до извода, че следва да бъде оправдан.
- 76 В отговор AMF посочва, че събирането от г-н А на информация, с която разполагат неговите източници (г-н С и г-н В), не е изисквало съответните източници да получат от него потвърждение, че ще отрази въпросните слухове в статиите си. Следователно разкриването на тази информация от страна на г-н А на неговите източници, тоест на трети лица, а не на

¹ Бележка на автора на резюмето: <https://www.ipsa.co.uk/editors-code-of-practice/>

обществеността, макар да е извършено в рамките на журналистическата му дейност, не се извършва „за целите на журналистическата дейност“ по смисъла на член 21 от РПЗ, поради което този член не е приложим в случая.

- 77 При условията на евентуалност, в случай че разкриването е било извършено „за целите на журналистическата дейност“, АМФ посочва, че член 21 от РПЗ не изисква квалификацията на нарушението да зависи от неспазване на правило на професионалната етика, а само предвижда специфични правила за преценка на това нарушение, като съгласно текста на този член трябва да се вземат предвид „правилата за свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, и правилата или кодексите за журналистическата професия“.
- 78 АМФ уточнява, че в случая в член 13 от Кодекса за поведение на IPSO, озаглавен „Финансова журналистика“, в редакцията му към момента на настъпване на фактите, се предвижда, че „[д]ори и да не е налице законова забрана журналистите не трябва да използват в своя полза финансова информация, получена преди публичното ѝ разпространяване, нито да предават информацията на други лица“. АМФ посочва, че наред с разпоредбите на член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 10 от ЕКПЧ тези разпоредби илюстрират задължението на журналистите да не преминават определени граници, свързани по-специално с необходимостта да се възпрепятства разгласяването на поверителна информация. АМФ поддържа, че ако се приеме, че разкриването на въпросната информация е незаконно, това не представлява непропорционална намеса в правото на свободно изразяване. Поради това АМФ стига до извода, че дори да се приложи член 21 от РПЗ, това разкриване на информация се квалифицира като нарушение на задължението за въздържане от определени действия, предвидено в членове 622-1 и 622-2 от RGAMF.

2. *Мотиви за преюдициалното запитване относно взаимовръзката между членове 10 и 21 от РПЗ и тълкуването им*

- 79 Както вече бе посочено, съгласно изпратеното уведомление за повдигнатите обвинения в извършени нарушения, г-н А е обвинен в неизпълнение на задължението за въздържане от предаване на вътрешна информация в нарушение на членове 622-1 и 622-2 от RGAMF.
- 80 С този член се транспонират разпоредбите на член 2, параграф 1, първа алинея от Директива 2003/6, които понастоящем са включени по същество в член 10, параграф 1 от РПЗ.
- 81 С член 622-2 от RGAMF се транспонират разпоредбите на член 2, параграф 1 и член 4 от Директива 2003/6, които понастоящем са включени в член 8, параграф 4 от РПЗ.

- 82 Незаконното разкриване на вътрешна информация по смисъла на член 10, параграф 1, посочен по-горе, е забранено с член 14, буква в) от РПЗ, който гласи: „*Никое лице няма право [...] незаконно да разкрива вътрешна информация*“.
- 83 Безспорно е, че член 21 от РПЗ установява специален режим, предназначен да съвмести борбата срещу пазарните злоупотреби с изискванията, произтичащи от свободата на печата.
- 84 В случая също така е безспорно, че към момента на настъпване на фактите г-н А работи като журналист и че спорното положение не е сред изключенията, предвидени в член 21, букви а) и б) от РПЗ.
- 85 Всъщност нито е доказано, нито дори се твърди, че:
- г-н А или тясно свързани с него лица са извлекли пряко или косвено предимство или печалба от въпросното разкриване на информация (хипотеза по буква а);
 - с това разкриване г-н А е имал намерение да въведе в заблуждение пазара по отношение на предлагането, търсенето или курса на финансови инструменти (хипотеза по буква б).
- 86 Ето защо, дори да се предположи, че въпросната информация е била разкрита „за целите на журналистическата дейност“, в конкретния случай може да се приложи член 21 от РПЗ.
- 87 На първо място Cour d’appel de Paris (Апелативен съд Париж) си задава въпроси относно това как следва да се тълкува понятието „разкриване „за целите на журналистическата дейност“ по смисъла на този член. По-конкретно апелативният съд иска да установи дали разкриването от страна на журналист на един от обичайните му източници на информация за предстоящото публикуване на написана от него статия, която отразява пазарни слухове, може да се извършва „за целите на журналистическата дейност“ по смисъла на член 21 от РПЗ.
- 88 В решение от 16 декември 2008 г., Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia (С-73/07, EU:C:2008:727, посочено по-горе, т. 56 и 61) Съдът уточнява смисъла на подобна формулировка („единствено за целите на журналистическа дейност“), съдържаща се в член 9 от Директива 95/46. Съдът приема, че дейности, чиято единствена цел е публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, следва да се разглеждат като дейности, извършвани „единствено за целите на журналистическа дейност“. Това определение е възпроизведено в решение от 14 февруари 2019 г., Buivids (С-345/17, EU:C:2019:122, посочено по-горе, т. 53).
- 89 В решенията Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia (т. 52—56) и Buivids (т. 50, 51, 63 и 64), посочени по-горе, Съдът, който изхожда от констатацията, че

целта на член 9 от Директива 95/46 е да се съгласуват две основни права, а именно защитата на личния живот, от една страна, и свободата на словото, от друга, постановява, че за да се вземе предвид значението на свободата на словото във всяко демократично общество, е необходимо да се даде широко тълкуване на свързаните с нея понятия, включително на понятието за журналистическа дейност, като същевременно е уточнил, че за да се намери равновесната точка между двете основни права, защитата на основното право на личен живот изисква дерогациите и ограниченията на защитата на личните данни, предвидени по-специално в член 9 от Директива 95/46, да се въвеждат в границите на строго необходимото.

- 90 По същия начин целта на член 21 от РПЗ е да се съгласува цел от общ интерес и основно право, а именно, от една страна, целта на борбата срещу пазарните злоупотреби, за да се гарантира интегритетът на финансовите пазари на Съюза и да се укрепи доверието на инвеститорите в тези пазари (в този смисъл вж. по-специално относно целта на Директива 2003/6 решения от 23 декември 2009 г., *Spector Photo Group и Van Raemdonck*, C-45/08, EU:C:2009:806, т. 47 и от 11 март 2015 г., *Lafonta*, C-628/13, EU:C:2015:162, т. 21, посочени по-горе), и от друга — основната свобода на словото, част от която е свободата на печата.
- 91 С оглед на тези съображения *Cour d'appel de Paris* (Апелативен съд Париж) иска да установи дали целта на член 21 от РПЗ и значението на свободата на словото във всяко демократично общество не изискват да се възприеме широко тълкуване на понятието „разкриване на информация за *целите на журналистическата дейност*“ по смисъла на този член.
- 92 В това отношение запитващата юрисдикция иска да установи дали понятието „разкриване на информация за *целите на журналистическата дейност*“ по смисъла на член 21 от РПЗ има същия обхват като понятието „разкриване на информация“ от „*журналисти, действащи в изпълнение на техните професионални задължения*“ по смисъла на член 1, точка 2, буква в) от Директива 2003/6, независимо от разликата в терминологията между двата члена.
- 93 Всъщност този член установява специален режим, който също е предназначен да съвмести борбата срещу пазарните злоупотреби с изискванията, произтичащи от свободата на печата, но едновременно с това се отнася само до определено поведение, което представлява манипулиране на пазара, а именно разпространяването на информация, която дава или може да даде погрешни или подвеждащи указания за финансови инструменти, включително разпространяването на слухове или на невярна или подвеждаща информация.
- 94 С оглед на общата цел на член 1, точка 2, буква в) от Директива 2003/6 и на член 21 от РПЗ запитващата юрисдикция поставя въпроса дали е достатъчно разкриването на вътрешна информация да се извършва в рамките на

журналистическата дейност, за да се приеме, че се извършва „за целите на журналистическата дейност“ по смисъла на член 21 от РПЗ.

- 95 Освен това Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) иска да установи дали тълкуването на понятието „разкриване на информация за целите на журналистическата дейност“ зависи по-специално от това дали журналистът, написал статията, която отразява пазарни слухове, е бил информиран от един от своите обичайни източници за тези слухове, или дали разкриването от този журналист на информацията за предстоящото публикуване на неговата статия е било необходимо, за да се получат от съответния източник разяснения относно достоверността на слуховете.
- 96 Тъй като досега Съдът не е имал повод да се произнесе по тълкуването на понятието „разкриване на информация за целите на журналистическата дейност“ по смисъла на член 21 от РПЗ, следва да се отправи преюдициално запитване по този въпрос.
- 97 На второ място запитващата юрисдикция си задава въпроси относно взаимовръзката между член 21 и член 10, параграф 1 от РПЗ.
- 98 Всъщност, видно от текста на член 21, установеният с него специален режим е предвиден „[з]а целите на прилагането на член 10“ от РПЗ. Това изрично позоваване на посочения член 10 навежда на мисълта, че член 21 няма за цел да го дерогира, както твърди г-н А, а да уточни критериите за преценка дали разкриването на вътрешна информация „за целите на журналистическата дейност“ е законно или незаконно в контекста на общия правен режим, определен в член 10, който от своя страна се прилага независимо от целта на разкриването.
- 99 Това тълкуване обаче не изглежда достатъчно очевидно и досега Съдът не е имал повод да се произнесе по взаимовръзката между тези две разпоредби.
- 100 Ето защо следва да се отправи преюдициално запитване по този въпрос.
- 101 На трето място, дори да се предположи, че член 21 не дерогира член 10 от РПЗ, поради което при всяко положение последният се прилага към спора, Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) иска да установи как следва да се тълкува този член.
- 102 Макар Съдът все още да не е тълкувал този член, той е тълкувал член 3 от Директива 89/592/ЕИО на Съвета от 13 ноември 1989 година за координирането на правните уредби относно търговията с вътрешна информация, която понастоящем е отменена. Този член обаче, който е възпроизведен почти дословно в член 3 от Директива 2003/6, на свой ред е възпроизведен почти дословно в член 10 от РПЗ, доколкото установява принцип за забрана на разкриването на вътрешна информация на трето лице, като същевременно обвързва този принцип с изключение в хипотезата, в

която разкриването е извършено „при обичайното упражняване [...] [на] дейност, [...] [...] професия или [...] [...] служебни задължения“.

- 103 В решение от 22 ноември 2005 г., Grøngaard и Bang (C-384/02, EU:C:2005:708, посочено по-горе, т. 31 и 34), като прави стриктно тълкуване на това изключение, Съдът уточнява, че прилагането му зависи от характеризирането на тясна връзка между, от една страна, разкриването на въпросната вътрешна информация, и от друга страна, упражняването на дейност, професия или служебни задължения от страна на първоизточника на информацията, което означава, че това разкриване е обосновано само ако е строго необходимо за упражняване на тази дейност, тази професия или тези служебни задължения и е съобразено с принципа на пропорционалност. В същото решение (т. 39 и 40) Съдът уточнява още, че това изключение трябва да се преценява, като се вземат предвид особеностите на приложимото национално законодателство и че при липсата на хармонизация по отношение на това, което се счита за обичайно упражняване на дейност, професия или служебни задължения, тази преценка зависи до голяма степен от правилата, които регламентират тази материя в различните национални правни системи, като обстоятелството, че въпросното разкриване е разрешено от приложимото национално законодателство не изключва обаче задължението да са изпълнени вече посочените условия за необходимост и за пропорционалност.
- 104 Член 21 от РПЗ, чиито разпоредби са формулирани „[з]а целите на прилагането на член 10“, изглежда, се вписва в тази логика за преценка, която зависи до голяма степен от правилата, приложими в държавите членки, тъй като тези правила са предназначени да определят това, което се счита за обичайно упражняване на дейност, професия или служебни задължения. Тъй като в него се посочват „правилата за свободата на печата“ и „правилата или кодексите за журналистическата професия“, така в член 21 изглежда се установяват или уточняват — по-специално по отношение на журналистите — критериите за преценка, изведени от Съда в решение Grøngaard и Bang, посочено по-горе, за да се определи дали разкриването на вътрешна информация на трето лице може да попада в обхвата на изключението по член 3 от Директива 89/592 (възпроизведено по същество в член 3 от Директива 2003/6, а впоследствие в член 10 от РПЗ).
- 105 Би било полезно Съдът да уточни дали тълкуването на член 3 от Директива 89/592, възприето в горепосоченото решение Grøngaard и Bang, трябва да се приложи към тълкуването на член 10 от РПЗ, така че разкриването на вътрешна информация да може да се извършва „при обичайното упражняване на [журналистическата] професия“ само ако е строго необходимо за упражняване на тази професия и е съобразено с принципа на пропорционалност.

106 Това уточнение би било полезно в случая, тъй като, противно на мнението на AMF, няма никакво съмнение, че като е разкрил въпросната информация г-н А не е нарушил член 13 от IPSO.

107 Всъщност този член е озаглавен „*Финансова журналистика*“ и в редакцията му, в сила към момента на настъпване на фактите, предвижда:

„Дори и да не е налице законова забрана журналистите не трябва да използват в своя полза финансова информация, получена преди публичното ѝ разпространяване, нито да предават информацията на други лица“.

108 Както правилно обяснява г-н А, този член само забранява на финансовия журналист да предава получена от него информация преди публикуването ѝ, но не и избора на тема за написана от него статия, която по дефиниция не представлява информация, получена от трето лице, а информация, която идва от самия него. Същото се отнася и за информацията за предстоящото публикуване на написана от него статия по тази тема.

109 Освен това не е доказано, че г-н А е превишил границите на свободата на печата, гарантирана с член 10 от ЕКПЧ и с член 11 от Хартата, като е разкрил на г-н В и г-н С въпросната информация.

110 Тъй като Съдът все още не е имал повод да се произнесе по тълкуването на член 10 от РПЗ, следва да се отправи преюдициално запитване по този въпрос.